

[Schmidt.]

støtte dem, der har bragt sig selv i Vanskeligheder. Thi det er ikke os selv, der har stædt os i denne vanskelige Situation, men det er Forholdene, der har gjort det; man kan maaske ogsaa sige, det er Lovgivningen, der har gjort det. Derfor mener vi, vi har Ret til at vente — naar man nu herefter skal til at beskæftige sig med det særlige, man kan gøre for Landsdelen dernede —, at man ikke glemmer dette: ogsaa at lette den uudholdelige Byrde, som Landbrugserhvervet dernede slæber paa.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg vil gerne takke de ærede Medlemmer, der har udtalt Tilslutning til Lovforslaget. Jeg beklager, at man fra visse Sider paa Forhaand synes at stille sig meget afvisende, men jeg gaar ud fra, at inden Udvalgsforhandlingerne er afsluttet, vil det være lykkedes at naa et Resultat.

Det ærede Medlem Hr. Krag begyndte med at udtale en Beklagelse over, at Krisefonden ikke havde virket efter sin Hensigt og sit Formaal. Jeg maa protestere imod en saadan Opfattelse. Krisefondens Bestyrelse er gaaet ind til sit Arbejde ud fra det, som Loven forudsatte, har faaet stillet Midler til Raadighed og har anvendt disse Midler; de Henvendelser, der er kommet fra Kreditforeninger, fra Banker og Sparekasser og fra Kommuner, er blevet imødekommet i alle de Tilfælde, hvor Krisefondens Bestyrelse mente, det var forsvarligt at imødekomme det paagældende Andragende.

Men jeg er klar over, at det, som det ærede Medlem særlig hæftede sin Opmærksomhed ved, var Lovens § 4, Stk. 6, hvor der tales om, at der kan stilles Midler til Raadighed til Opkøb af Obligationer; det er her, det ærede Medlem mener, at Krisefonden har forsømt sin Opgave. Jeg maa hertil sige, at Nationalbanken har i Sommer støttet Købet af Obligationer. Der har fra Regeringens Side været ført Forhandlinger med Bestyrelsen for Likviditetsfonden og med Nationalbanken, og man har været enig om, at foreløbig maatte man nøjes med det Opkøb, som Nationalbanken her satte ind.

Resultatet har været en Kursstigning paa Obligationerne. Det er jo ikke længe siden, at et Medlem stod op her og be-

klagede sig over, at det, der her er sket, det var kun kommet Obligationsejerne til gode. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. De Folk, der skulde optage nye Laan gennem Kreditforeningerne, har opnaaet større Fordele end, hvis Nationalbanken ikke havde sat ind, den Kursstigning, der har fundet Sted, har gavnet de Folk, der skulde omsætte Obligationerne, naar de optog Laan til Byggeformaal eller lignende.

Men naar det ærede Medlem Hr. Krag siger, at Loven anviser Veje og stiller Midler til Raadighed for at naa det Maal, som det ærede Medlem sigtede paa i Dag, nemlig en Konvertering af Obligationerne, saa spørger jeg det ærede Medlem: Hvor er det, at Loven anviser disse Veje? Loven anviser Vejen paa den Maade, at den siger: Her stilles Midler til Raadighed til Opkøb af Obligationer. Punktum! Hvis det ærede Medlem vil se Betænkningerne igennem fra Folketinget og fra Landstinget, Flertalsbetænkningerne, saa vil det ærede Medlem spejle forgæves efter en Anvisning paa, hvad Formaalet er med § 4, Stk. 6. De Konservative taler om Konvertering og er bange for, at Likviditetsfonden skal faa for mange Midler til dette Formaal, da man jo ikke ved, hvilke Veje man vil gaa. Men altsaa, naar man taler om Anvisningen, der er givet, saa spørger jeg: Hvor er den?

Det ærede Medlem Hr. Hasle talte i Dag om Konvertering, ikke af Landbrugets Obligationer, nej, men af de højtforrentede Byobligationer. Hvad skulde det hjælpe Landbruget, det betrængte Landbrug, at man konverterede de højtforrentede Byobligationer? Det er sikkert heller ikke det ærede Medlem Hr. Krag eller Venstres Hensigt, at det er den Vej, man skal gaa. Nej, hvis man ser paa de Taler, som det ærede Medlem holder udenfor denne Sal, saa taler han advarende Ord imod at røre for meget ved Landbrugets Obligationer, det kan kun skabe Vanskeligheder. Saa det kan jo alligevel ikke være det ærede Medlems Hensigt, at man skal gaa for stærkt frem.

Det ærede Medlem har sagt i en Tale, at Venstre i August rettede en Henvendelse til Regeringen, „men vi fik kun en Sludder for en Sladder“. Jeg tænker ikke, det ærede Medlem vil gentage det herinde; men jeg